

II.

елеграммитъ за българското въстание, колкото и да говореха за въ полза на въстанниците, не-можаха да скриятъ, че тѣ тукъ — тамъ сж претърпѣли несполука, и че турскитѣ войски заедно съ дивитѣ башибозуци извършвали страшни звѣрства надъ беззащитнитѣ жени, дѣца и старци въ въстаналия край.

Кланетата и хищнитѣ звѣрства на тирана въ Батакъ, Перушица, Панагюрище, Стрѣлецъ и другитѣ мѣста, станаха не само извѣстни въ странство, но въ Сърбия и въ Влашко тѣ бѣхж прѣдадени и съ преувеличение.

Това страшно ядоса и распали българитѣ въ странство. Издаванитѣ пѣкъ въ Влашко бунтовнически вѣстници „Нова България“, „Български гласъ“ и др. още повече распалваха огъня.

Само изродитѣ българи въ странство, на които златото бѣше кумира, мислѣха че имъ е и тѣй топло, че сж на мѣстото си, и че нѣма нужда да се грижатъ за братята въ отечеството си. Всичкитѣ останали само чакаха отъ гдѣ ще чуютъ свѣщениия гласъ на нѣкого отъ старитѣ български войводи, който ги вика на оружие, за да се стекжтъ всички къмъ него, да зарѣжатъ интереси, работа, бѣдѣщностъ и всичко, само и само да бѣдѣтъ щастливи да пролѣятъ кръвта си, за мила-та си татковина.

Въ началото на Май надъ стѣнитѣ на старата крѣпость Фетислямъ при Кладово (Сърбия) се поби байракъ, подъ който се свикваха всички българи, които бѣхж готови да умрѣтъ за отечеството си.